

Kopitar.

Ne razumem besed! Povej — preveč si prepaden!
Alj poezije preveč mar med Slovence gredó?

Prešerin.

Kaj še, bratec, pregnala me druga iz sveta je kuga:
Misliš sim, de si bil sám, pa je Kopitarjev več!

I s k r i c e.

Čas in življenje.

Ljudje nismo samo za-to na svetu, da bi drug poleg drugega živalim jednako se samo pasli in jedli. (Kruhoborci.) Ali ni naš pravi namen mimo drugih stvari prevzvišen. Je li človeku samo za-to odločeno na svetu živeti, da jé, pije, počiva, spi in se kratkočasi? Nikakor ne! Komur je skerb le za omenjeno in čas svojega življenja edino v povedan namen žrtvuje, podoben je v vsakem obziru neumnjej živali. Človekovo življenje obstoji iz družbinskih dolžnostij. V dolžni knjigi našega družbinskega življenja vpisan je dolg dolžnosti in odgoje naše; vsak pošten dolžnik prizadeva se pa tudi svoje dolgove točno in sproti plačevati. Kdor živi samo, da vgaja svojim čutom in streže svoji poželjivosti, ta je nesrečen, on je zgrešil svoj namen za čas in večnost.

Po stvarniku odločen je človek edino le v to, da svoje duševne zmožnosti po božjem namenu izobražuje, resnice išče in trdi, lepe čednosti ljubi, le dobro hoče in si prizadeva izvrševati, kar je na vse strani za njegovo dušo in telo, čas in večnost najboljšega.

Bog je dal človeku na zemlji trenutek življenja združenega z minljivo radostjo in minljivem veseljem; to pa za-to, da človek ne pozabi svojega pravega cilja: priboriti si srečno večnost, ter se tukaj po moči osrečiti.

Živeti pravi se veliko dobrega sè svojim duhom v korist drugih storiti in izvesti, svoje nagone prevladati, si neminljivih zakladov prisvojevati (krščanske čednosti), ter v prostosti, dušnem miru in vestno dolžnosti svojega poklica izvrševati.

Dôba našega časnega življenja je predsoba v palači imenitnega kralja, v nji moramo se tako obnašati, kakor da bi bili uže pred kraljem samim.

Življenje človeško podobno je nepopisanej knjigi, katero prične pa vsakdo v svojej mladosti pisati, a dokonča jo pa ob zadnjem izdihu. Pazimo toraj, da vsak knjigo svojega življenja za čas in za večnost sebi in drugim koristno dovrši (napiše).

Naše časno življenje je ravno da revni vvod našemu pravemu in prevzvišenemu namenu.

Naše časno življenje je vedni prihod, hoja in odhod; prava zmotnjava je in prehajalna senca, podobno je ubogemu igralcu na odru, katerega par trenutkov slave, mu „živio“ in „dobro“ kričé; a potem, ko je igra dokončana, se zanj nikdo več ne briga — je popolnoma pozabljen. —

Našega življenja čas je kratek, to nam vsakdanja skušnja počituje, da si pa ta kratek čas koristno vporabimo, veva nam to naša pamet in vest.

Življenje človekovo podobno je sodu, napoljenemu z vinom; vino ima pravi okus iz začetka dotlej, da se sod do polovice sprazne, a druga polovica pa kolikor se bolj manjša in nižja, toliko je tudi bolj kisla, zoprna in odurna ter kalna.

Blagor človeku, čegar življenje je za minljivo radost in posvetne neumnosti kratko, a dolgo pa za lepe čednosti in dobra dela krščanskega usmiljenja.

Ako je tvoje življenje prijetno in radosti polno, bojiš se umreti, če je pa tužno, grenjko in nadložno, težavno ga prenašaš; a konec bode pa obema enak — smrt.

Življenje ljudi podobno je igri na „šahovej deski“, mej katero ima vsaka „figura“ svoje častno ime in naslov; a kakor hitro se pa igra dokonča, igralčeva roka kralje, dame, skakalce, kmete in druge brez razločka na njih ime in pomen v žaklič ali pa tružico pomešane zmeče. Jednaka godi se tudi z ljudmi — smrt pomeče vse v zemljo brez razločka stanu, časti in naslova, premoženja in uboštva.

Dolgost našega življenja ni v naših rokah, dasiravno premagovanje strasti, delo in veselo srce ter mirna vest, kakor tudi zmernost taisto podaljšati more, — a v naši moči je pa — kako živimo.

Naše življenje ne obstoji samo v dolgosti časa in številu let nego v tem, kako nam odmerjeni čas obračamo. Zatoraj ne štejmo let našega življenja, nego dneve, katere smo v pravem pomenu na vse strani dobro obrnili in jih krščansko preživeli, ker le-ti morejo se človekovo pravo življenje imenovati.

(Dalje prih.)

Šolski ukazi.

Iz seje c. k. dež. šl. sveta za Kranjsko dné 5. maja 1881. C. k. okraj. šl. svet predlaga obravnavo o napravi nove šole, razpošiljajo se dotični ukazi.

Na podlagi poročil c. k. okraj. šl. svetov odpreti se ima nova šola in razširiti 3razredna na 4razredno s pričetkom prihodnjega šolskega leta, določi se plačilni razred s tem, da privoli deželni zbor dotične stroške.

Šolska občina prosi podpore, da plača dolg zaradi zidanja šole, prošnja se priporoča deželnemu odboru.

C. k. okraj. šl. svet je predložil obravnavo za razširjenje ljudske šole in zidanje nove šole; ukaže se, da se ima zopet stvar obravnavati.